

UCHWAŁA NR 428/2014
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 5 listopada 2014 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na wolne stanowisko sędziowskie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych Sądu Najwyższego, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2013 r., poz. 565**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714), Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła:

przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydaturę Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

UZASADNIENIE

I

1. Na wolne stanowisko sędziowskie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2013 r., poz. 565, swoją kandydaturę zgłosił tylko Pan dr hab. Dawid Piotr Miąsik.

2. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2013 r., postanowił nie rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa powyżej wymienionej kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych (2 głosy „za”, 1 głos „przeciw” i 2 głosy „wstrzymujące się”).

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 21/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. postanowiła nie przedstawiać kandydatury Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika z wnioskiem o powołanie, z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu uchwały.

Od powyższej uchwały kandydat złożył odwołanie do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 29 lipca 2014 r., III KRS 13/14, uchylił zaskarżoną uchwałę i przekazał sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, na posiedzeniu w dniu 3 listopada 2014 r., przeprowadził rozmowę z Panem dr hab. Dawidem Piotrem Miąsikiem, przeanalizował ponownie zgromadzone w sprawie materiały i kierując się wskazówkami Sądu Najwyższego zawartymi w powyżej wymienionym wyroku zajął jednogłośnie

stanowisko w przedmiocie rekomendacji Jego kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

II

1. Krajowa Rada Sądownictwa podejmując niniejszą uchwałę kierowała się kryteriami wyrażonymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, biorąc pod uwagę wskazówki Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 29 lipca 2014 r., III KRS 13/14. Dlatego Rada uwzględniła przede wszystkim uzyskaną przez kandydata ocenę kwalifikacyjną, jego doświadczenie zawodowe, prowadzoną działalność naukową i publikacyjną, uzyskane stopnie naukowe, informacje uzyskane podczas wysłuchania kandydata na posiedzeniu Zespołu, a także opinie przełożonych i uzyskane poparcie środowiska sędziowskiego.

Po ponownym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydaturę Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

2. Pan Dawid Piotr Miąsik urodził się 27 maja 1975 r. w Rzeszowie. W 1999 r. ukończył wyższe studia prawnicze z oceną bardzo dobrą. Następnie został zatrudniony na stanowisku asystenta a od 2002 r. adiunkta w Zakładzie Prawa Wspólnot Europejskich (następnie Katedrze Prawa Unii Europejskiej) Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie. W grudniu 2002 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych. W okresie od 2003 do 2005 r. pełnił funkcję kierownika Podyplomowego Studium Zarządzania Funduszami Strukturalnymi i Prawa Unii Europejskiej na Wydziale Prawa i Administracji UMCS i Lubelskiej Fundacji Rozwoju. W latach 2002-2005 pełnił obowiązki Pełnomocnika Rektora UMCS ds. europejskich. W okresie od 2003 do 2004 r. współpracował z prof. dr hab. Andrzejem Wróblem przy tworzeniu i prowadzeniu Podyplomowego Studium Prawa Europejskiego dla Sędziów. Po uzyskaniu tytułu doktora nauk prawnych kandydat rozpoczął stałą współpracę z Kancelarią Prawno-Patentową prowadzoną przez profesora Ryszarda Skubisza. Od 2005 r. jest członkiem kolegium redakcyjnego Europejskiego Przeglądu Sądowego. W okresie od 2006 do 2011 r. współpracował z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury, gdzie prowadził zajęcia warsztatowe z zakresu stosowania prawa Unii Europejskiej przez sądy krajowe. Od 2006 r. jest także pracownikiem naukowym Instytutu Nauk Prawnych PAN w Zakładzie Prawa Konkurencji. W 2013 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa na podstawie rozprawy

habilitacyjnej „Stosunek prawa ochrony konkurencji do prawa własności intelektualnej”. Kandydat jest laureatem wielu nagród i stypendiów naukowych. Prowadzi także szeroką działalność publikacyjną. Ponadto od 1 stycznia 2006 r. jest zatrudniony w Sądzie Najwyższym na stanowisku asystenta – specjalisty ds. prawa europejskiego – członka Biura Studiów i Analiz oddelegowanego do Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

Kandydat uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez sędziego wizytatora. Zdaniem sędziego wizytatora kandydat jest osobą rzetelną i pracowitą. Posiada bardzo bogaty dorobek naukowy. Sporządzane przez Niego projekty uzasadnień wyroków odpowiadają wysokim standardom merytorycznym i procesowym. Uzasadnienia pisane są poprawnym językiem, zachowują właściwą kompozycję i proporcje w rozmiarach poszczególnych części. Cechują się ponadto znakomicie wyartykułowanym i umotywowanym ostatecznym stanowiskiem zajęтым przez Sąd Najwyższy w danej sprawie. Z kolei sporządzane przez kandydata analizy prawne na potrzeby Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego wskazują na szeroką i ugruntowaną wiedzę kandydata zwłaszcza w ważnej i trudnej dziedzinie prawa ochrony konkurencji i konsumentów oraz prawa regulacji energetyki i komunikacji elektronicznej, ale także z pozostałych dziedzin będących przedmiotem zainteresowań Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

Na Zgromadzeniu Sędziów Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 października 2013 r. Pan dr hab. Dawid Piotr Miąsik otrzymał 18 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i głosów „wstrzymujących się” z mocą poparcia na poziomie 97 punktów.

Podczas Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego w dniu 28 listopada 2013 r. za Jego kandydaturą oddano 57 głosów „za”, przy 12 głosach „przeciw” i 5 głosach „wstrzymujących się”.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się przede wszystkim oceną kwalifikacyjną oraz doświadczeniem zawodowym kandydata.

Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę okoliczność, że kandydat prowadzi bardzo szeroką działalność naukową, dydaktyczną i publikacyjną. Posiada bardzo wysokie kwalifikacje zawodowe do wykonywania pracy dydaktycznej i jest bardzo zdolnym pracownikiem naukowym. Posiada stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie prawa. Ponadto od ok. 8 lat jest zatrudniony w Sądzie Najwyższym. Jego obowiązki zawodowe polegają przede wszystkim na opracowywaniu analiz prawnych na potrzeby Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego oraz sporządzaniu projektów uzasadnień orzeczeń

w sprawach przekazanych do właściwości Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych. Z wypowiedzi kandydata wyrażonej podczas wysłuchania na posiedzeniu Zespołu wynika ponadto, że miał dużą styczność z warsztatem pracy sędziowskiej, albowiem zapoznawał się z metodyką rozpoznawania różnego rodzaju skarg i zażaleń.

4. Krajowa Rada Sądownictwa brała także pod uwagę fakt, że kandydat ukończył wyższe studia prawnicze z oceną bardzo dobrą oraz posiada stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa. Kandydat jest zatrudniony w Instytucie Nauk Prawnych PAN na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Rada uwzględniła również bardzo dobre opinie przełożonych i recenzentów dotyczące działalności naukowej i zawodowej kandydata, co dodatkowo przemawia za Jego kandydaturą.

5. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła również zdecydowane poparcie udzielone kandydaturze Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika na Zgromadzeniu Sędziów Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych oraz na Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów Sądu Najwyższego. Uzyskane wyniki głosowania zostały omówione powyżej.

6. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 5 listopada 2014 r., w głosowaniu tajnym, na kandydaturę Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika oddano 15 głosów „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”, udzielając tej kandydaturze poparcia bezwzględną większością głosów.

Mając powyższe na uwadze, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła jak na wstępie.

Pouczenie

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie **2 tygodni** od jej doręczenia.

Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy o skardze kasacyjnej (art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o Krajowej Radzie Sądownictwa, Dz. U. Nr 126, poz. 714).

Wiceprzewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

płk Piotr Raczkowski

sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

UCHWAŁA NR 427/2014
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 5 listopada 2014 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na stanowisko sędziowskie w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego, ogłoszone w Monitorze
Polskim z 2013 r., poz. 565**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714), Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła:

przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydaturę Pana prof. dr hab. Karola Piotra Weitz z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

I

1. Na wolne stanowisko sędziowskie w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2013 r., poz. 565, swoją kandydaturę zgłosił Pan prof. dr hab. Karol Piotr Weitz.

2. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2013 r., postanowił nie rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa powyżej wymienionej kandydatury (0 głosów „za”, 1 głos „przeciw” i 4 głosy „wstrzymujące się”).

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 20/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. postanowiła nie przedstawiać kandydatury Pana prof. dr hab. Karola Piotra Weitz z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego, z przyczyn omówionych w uzasadnieniu uchwały.

Od powyższej uchwały kandydat złożył odwołanie do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 29 lipca 2014 r., III KRS 12/14, uchylił zaskarżoną uchwałę i przekazał sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, na posiedzeniu w dniu 3 listopada 2014 r., przeprowadził rozmowę z Panem prof. dr hab. Karolem Piotrem Weitz, przeanalizował ponownie zgromadzone w sprawie materiały i kierując się wskazaniem Sądu Najwyższego zawartymi w powyżej wymienionym wyroku zajął stanowisko w przedmiocie

rekomendacji Jego kandydatury na urząd sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej (4 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i głosów „wstrzymujących się”).

II

1. Krajowa Rada Sądownictwa podejmując niniejszą uchwałę kierowała się kryteriami wyrażonymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, biorąc pod uwagę wskazania Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 29 lipca 2014 r., III KRS 12/14. Dlatego Rada uwzględniła przede wszystkim uzyskaną przez kandydata ocenę kwalifikacyjną, jego doświadczenie zawodowe, prowadzoną działalność naukową i publikacyjną, uzyskane stopnie i tytuły naukowe, informacje uzyskane podczas wysłuchania kandydata na posiedzeniu Zespołu, a także opinie przełożonych i uzyskane poparcie środowiska sędziowskiego.

Po ponownym rozważeniu wszelkich okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydaturę Pana prof. dr hab. Karola Piotra Weitz z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej.

2. Pan Karol Piotr Weitz urodził się 13 grudnia 1974 r. w Rybnie. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze z oceną bardzo dobrą z wyróżnieniem. Następnie w 2001 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. W 2002 r. ukończył z wynikiem bardzo dobrym aplikację radcowską. W latach 1996-2001 pracował kolejno na stanowiskach asystenta, młodszego prawnika i samodzielnego prawnika w kancelarii prawnej S. Sołtysiński, A. Kawecki & A. Szlęzak Doradcy Prawni sp.k. w Warszawie. W okresie od października 2001 r. do maja 2008 r. był zatrudniony na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego na stanowisku adiunkta w Instytucie Prawa Cywilnego, Katedrze Postępowania Cywilnego. W 2006 r. kandydat uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa – postępowania cywilnego. Od czerwca 2008 r. pracował na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. W 2012 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł naukowy profesora nauk prawnych. Od 1 czerwca 2013 r. jest zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Ponadto od września 2008 r. do chwili obecnej kandydat pełni funkcję Wicedyrektora Instytutu Prawa Cywilnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Pan Karol Piotr Weitz pracuje także od 2 listopada 2001 r. w Sądzie Najwyższym, obecnie na stanowisku asystenta specjalisty ds. orzecznictwa – członka Biura

Studiów i Analiz oddelegowanego do Izby Cywilnej. Od 2001 r. jest również zaangażowany w prace legislacyjne, tj. w okresie od 2001 do 2011 był członkiem zespołów problemowych Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego działającej przy Ministrze Sprawiedliwości, w lutym 2011 r. został powołany w skład Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego, a od czerwca 2010 r. jest także członkiem Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów. Ponadto występuje jako ekspert z zakresu prawa, prowadzi szkolenia dla sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych i notariuszy oraz szeroką działalność publikacyjną.

Kandydat uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez sędziego wizytatora, z której wynika, że jego dorobek zawodowy cechuje się wysokim poziomem naukowym i dużą doniosłością dla praktyki. Jest osobą pracowitą i zdyscyplinowaną oraz posiada odpowiednie walory osobowościowe. Sędzia wizytator zwrócił jednak uwagę na okoliczność, że kandydat nie wykonywał dotychczas zawodu sędziego, w związku z czym brak jest możliwości oceny jego kwalifikacji na podstawie orzecznictwa. W konsekwencji ocena kwalifikacji zawodowych kandydata została ograniczona do dorobku naukowego oraz sporządzonych przez kandydata notatek na potrzeby orzecznictwa Sądu Najwyższego. Sędzia wizytator nie miał również możliwości dokonania oceny i wypowiedzenia się co do umiejętności łączenia przez kandydata pracy sędziowskiej z działalnością naukowo-dydaktyczną, szybkości i trafności podejmowanych decyzji, a także zdolności pracy zespołowej, które to okoliczności mają doniosłe znaczenie przy ocenie kwalifikacji kandydatów do piastowania urzędu sędziego Sądu Najwyższego. Z konkluzji oceny kwalifikacyjnej wynika jednak, że kandydat nie tylko spełnia warunki formalne wymagane od osób ubiegających się o stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, lecz jest bardzo dobrym kandydatem do piastowania tego urzędu.

Na Zgromadzeniu Sędziów Izby Cywilnej w dniu 17 października 2013 r. Pan profesor Karol Piotr Weitz otrzymał 23 głosy „za”, przy 2 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” z mocą poparcia na poziomie 105 punktów.

Podczas Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego w dniu 28 listopada 2013 r. za Jego kandydaturą oddano 55 głosów „za”, przy 15 głosach „przeciw” i 4 głosach „wstrzymujących się”.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się przede wszystkim oceną kwalifikacyjną oraz doświadczeniem zawodowym kandydata.

Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę okoliczność, że kandydat prowadzi bardzo szeroką działalność naukową, dydaktyczną i publikacyjną. Posiada bardzo wysokie

kwalifikacje zawodowe do wykonywania pracy dydaktycznej i jest bardzo zdolnym pracownikiem naukowym. Posiada tytuł naukowy profesora nauk prawnych. Ponadto przez okres pięciu lat pracował w kancelarii prawnej, ukończył aplikację radcowską, a od czternastu lat jest zatrudniony w Biurze Studiów i Analiz Sądu Najwyższego, gdzie zajmuje się pracą koncepcyjną. Do Jego obowiązków zawodowych należy opracowywanie i przedstawianie sędziom kilku rozwiązań problemów prawnych wraz z uzasadnieniem oraz skutkami oddziaływania w obrocie prawnym. Z wypowiedzi kandydata podczas rozmowy z Zespołem wynika, że pracując w Sądzie Najwyższym poznał On mechanizmy pracy sędziego Sądu Najwyższego, natomiast odbywając aplikację radcowską przeszedł w ramach praktyk przez wszystkie szczeble sądownictwa powszechnego (m.in. protokołował na rozprawach i sporządzał projekty uzasadnień orzeczeń).

Rada uwzględniła także okoliczność, że kandydat występował wielokrotnie w roli eksperta z zakresu różnych dziedzin prawa, wspiera władzę ustawodawczą i wykonawczą w procesie legislacyjnym oraz prowadzi szkolenia dla sędziów, adwokatów, radców prawnych, prokuratorów i notariuszy.

4. Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę fakt, że kandydat ukończył wyższe studia prawnicze z oceną bardzo dobrą oraz posiada tytuł naukowy profesora nauk prawnych. Ponadto kandydat został bardzo dobrze oceniony przez przełożonych i recenzentów analizujących Jego działalność naukową.

5. Pan prof. dr hab. Karol Piotr Weitz uzyskał wysokie poparcie na Zgromadzeniu Sędziów Izby Cywilnej oraz na Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów Sądu Najwyższego. Uzyskane wyniki głosowania zostały omówione powyżej.

6. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 5 listopada 2014 r., w głosowaniu tajnym, na kandydaturę Pana prof. dr hab. Karola Piotra Weitz oddano 13 głosów „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”, udzielając tej kandydaturze poparcia bezwzględną większością głosów.

Mając powyższe na uwadze, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła jak na wstępie.

Pouczenie

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie **2 tygodni** od jej doręczenia.

Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy o skardze kasacyjnej (art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o Krajowej Radzie Sądownictwa, Dz. U. Nr 126, poz. 714).

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

płk Piotr Raczkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

